

The Challenge of Holding Yerushalayim

Timely Torah, Yom Yerushalayim 5778, May 13 2018

Avraham and the Korbanos

Shalem

1. Bereishis 14:18

ומלכי-צדק מלך שלם, הוציא לחם ויין; והוא כהן, לאל עליון.

2. Tehillim 76:3

ויהי בשלם סכו ומעונתו בציון

Har Hamoriah

3. Bereishis 22:1-4, 13-14

כב,א ויהי, אחר הדברים האלה, והאלהים, נסה את-אברהם; ויאמר אליו, אברהם ויאמר הנני. **כב,ב** ויאמר קח-נא את-בנך את-יחידך אשר-אהבת, את-יצחק, ולך-לך, אל-ארץ המורה; והעלהו שם, לעלה, על אחד ההרים, אשר אמר אליך.

כב,ג וישכם אברהם בבקר, ויחבש את-חמרו, ויקח את-שני נעריו אתו, ואת יצחק בנו; ויבקע, עצי עלה, ויקם וילך, אל-המקום אשר-אמר-לו האלהים. **כב,ד** ביום השלישי, וישא אברהם את-עיניו וירא את-המקום--מרחק.

כב, יג וישא אברהם את-עיניו, וירא והנה-איל, אחר, נאחז בסבך בקרניו; וילך אברהם ויקח את-האיל, ויעלהו לעלה פחת בנו. **כב, יד** ויקרא אברהם שם-המקום ההוא, יהוה יראה, אשר יאמר היום, בהר ה' יראה.

4. II Divrei Hayamim 3:1

ויחל שלמה לבנות את בית ה' בירושלם בהר המזרחה אשר נראה לדוד אביהו אשר הכין במקום דוד בגרן ארנן היבסי

The Hiddenness of Yerushalayim

5. Devarim 12:5

יב, ה כי אם-אל-המקום אשר-יבחר יהוה אלהיכם, מכל-שבטיכם, לשום את-שמו, שם--לשכנו תדרשו, ובאת שמה.

6. Sefer Moreh Nevuchim III:45

ואין ספק אצלי ג"כ שהמקום אשר ייחדו אברהם בנבואה היה ידוע אצל משה רבינו ואצל רבים, שאברהם צוה אותם שיהיה בית עבודה, כמו שבאר המתרגם ואמר, ופלח וצלי אברהם תמן באתרא ההוא, ואמר קדם ה' הכא יהוה פלחין דריא וכו', ואשר לא התבאר בתורה ולא נזכר בפרט, אבל רמז אליו ואמר אל המקום אשר יבחר ה' וגו', יש בו אצלי שלש חכמות, האחת מהן, שלא יחזיקו בו האומות וילחמו עליו מלחמה חזקה כשידעו שזה המקום מן הארץ הוא תכלית התורה. והשנית, שלא יפסידוהו מי שהוא בידם עתה וישחיתוהו בכל יכלתם. והשלישית, והיא החזקה שבהם, שלא יבקש כל שבת היותו בנחלתו ולמשול בו, והיה נופל עליו מן המחלוקת והקטטה כמו שנפל בבקשת הכהונה, ולזה באה המצוה שלא יבנה בית הבחירה אלא אחר הקמת מלך שיצוה לבנותו ותסתלק המחלוקת, כמו שבארנו בספר שופטים.

7. Klei Yakar, Devarim 12:4

וקרוב לשמוע שלכך לא גילהו שלא ינהגו בזיון בשילה ונוב וגבעון כשידעו בבירור שלא זו הנחלה והמנוחה.

The Ivrim and Pischim

8. Yehoshua 16:63

טו, סג וְאֶת-הַיְבוּסִי יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם, לֹא-יֹכְלוּ (יָכְלוּ) בְּנֵי-יְהוּדָה לְהוֹרִישָׁם; וַיֵּשֶׁב הַיְבוּסִי אֶת-בְּנֵי יְהוּדָה, בִּירוּשָׁלַם, עַד, הַיּוֹם הַזֶּה. {פ}

9. Shoftim 1:21

כֹּא וְאֶת-הַיְבוּסִי יֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם, לֹא הוֹרִישׁוּ בְּנֵי בְנֵימִן; וַיֵּשֶׁב הַיְבוּסִי אֶת-בְּנֵי בְנֵימִן, בִּירוּשָׁלַם, עַד, הַיּוֹם הַזֶּה

10. II Shmuel 5:5-9

ב ה, ד בֶּן-שְׁלֹשִׁים שָׁנָה דָּוִד, בְּמַלְכוֹ; אַרְבָּעִים שָׁנָה, מֶלֶךְ. ב ה, ה בְּחֶבְרוֹן מֶלֶךְ עַל-יְהוּדָה, שִׁבְעַת שָׁנִים וְשָׁשָׁה חֳדָשִׁים; וּבִירוּשָׁלַם מֶלֶךְ, שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ שָׁנָה, עַל כָּל-יִשְׂרָאֵל, וְיְהוּדָה. ב ה, ו וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ וַאֲנָשָׁיו יְרוּשָׁלַם, אֶל-הַיְבוּסִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ; וַיֹּאמֶר לְדָוִד לֵאמֹר, לֹא-תָבוֹא הִנֵּה, כִּי אִם-הַסִּירְךָ הָעוֹרִים וְהַפְּסָחִים לֵאמֹר, לֹא-יָבוֹא דָּוִד הִנֵּה. ב ה, ז וַיֵּלְכֵד דָּוִד, אֶת מְצֹדֵת צִיּוֹן--הִיא, עִיר דָּוִד. ב ה, ח וַיֹּאמֶר דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא, כָּל-מִכָּה יְבִסִי וַיִּגַע בְּצַנּוֹר, וְאֶת-הַפְּסָחִים וְאֶת-הָעוֹרִים, שָׁנְאוּ (שָׁנְאוּ) נֶפֶשׁ דָּוִד; עַל-כֵּן, יֹאמְרוּ, עוֹר וּפְסָח, לֹא יָבוֹא אֶל-הַבַּיִת.

The Challenge

11. Radak, ad loc.

ומצאנו בדרש אמרו אנשי יבוס לאברהם כרות עמנו ברית שאין זרעך יורש את עיר היבוס ואנו מוכרין לך את מערת המכפלה ועשה כן ואנשי יבוס עשו צלמי נחשת והעמידום ברחוב העיר וכתבו עליהם ברית השבועה וכשבאו ישראל לארץ לא יכלו להכנס שם מפני השבועה שנא' ואת היבוס יושב ירושלם לא יכלו בני ישראל להורישם וכשמל' דוד רצה להכנס שם ולא הניחוהו שנאמר ויאמרו אנשי יבוס לא תבא הנה אמרו לו אין אתה יכול עד שתסיר הצלמים הללו שכתוב עליהם ברית השבועה שנאמר כי אם הסירך העורים והפסחים ואלו הם הצלמים שענינים להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו רגליהם לא יהלכו שנאי נפש דוד לפי ששונא מלשמוע ומעבו' ע"א שנ' על כן יאמרו עור ופסח לא יבא אל הבית אמר דוד לאנשיו כל מי שיעלה בראשונה ויסיר את הצלמים יהיה לראש ועלה יואב והיה לראש שנ' ויעל יואב וג' ואחר כן קנה דוד את עיר היבוס לישראל בככר זהב בכתב לאחוז' עולם בשש מאות זהב שנאמר ויתן דוד לארונה במקום וגו', ועוד אמרו כי שני צלמים אלו היו בראש המגדל הנקרא צנור והיה אחד עור על שם יצחק והאחד היה פסח על שם יעקב ובפיהם השבועה שנשבע אברהם לאבימלך שנ' אם תשקר לי ולניני ולנכדי לפיכך לא כבשו ישראל כשכבשו את ירוש' כי עדיין היה נכד אבימלך חי ובימי דוד כבר מת ובטלה השבועה והחכם ר' אברהם א"ע פירש כי אם הסירך כמו הסיר כלומר אם תסיר למלחמתך אפי' העורים והפסחים אז ימנעוך שלא תבא הנה כי המגדל הזה חזק מאד ולא נירא אותך למלחמה:

12. Ralbag, ad loc.

(ז) וילכד דוד מהיבוס י את מצודת ציון היא עיר דוד ואמר דוד ביום ההוא כל מי שיכה יבוס י ויגע בצנור והוא המרזב שנשפכים ממנו המים וישחית עם השחתתו את הצנור הפסחים והעורים שהם שנואי נפש דוד מצד שימנעוהו מלבוא אל הבית יהיה לו גמול כך וכך ולא פירש על כן היו אומרים יש שם עור ופסח הנה באמת זה ימנע דוד מלבא אל הבית

13. Beikvei Hatzon, Siman 33:2

ב ירושלים — עיר הבירה
הנראה לומר בזה, רבי הלכות יש
בירושלים: א', שיש בה מקצת מקדושת
המקדש, אשר כנולד בן איסלון בה קקיל: ובי,
הא עיר הבירה של מלכות ד' בא"י, המבואר
בזהר עה"פ אשרך אין שמלךך בן חורין,
דקאי אא"י שהמלך שלה הוא הקב"ה, ונקרא
בן חורין על שם שמשחור את העבדים העבדים
בטנת הדיבל, ואף רמזמדיים טלך בשר ידם
למלךך, איחא במרדכי סוף פ"א הקדושה,
דעו"צ קקיל דמלך שמהל על כבודו אין
כבודו מחול, ואין המלך המעלים על המלכות
שיכול למהול, דוקא הכס שמהל על כבודו,

Yoash and Amatzia

14. II Melachim 14:8-14

ב יד, ח אז שלח אמציה מלאכים,
אל-יהואש בן-יהואחז בן-יהוא מלך
ישראל לאמר: לכה, נתראה
פנים. ב יד, ט וישלח יהואש
מלך-ישראל, אל-אמציהו מלך-יהודה
לאמר, החוח אשר בלבנון שלח
אל-הארז אשר בלבנון לאמר,
תנה-את-בתך לבני לאשה; ותעבר
חית השדה, אשר בלבנון, ותרמס,
את-החוח. ב יד, י הכה הכית
את-אדום, ונשאך לבך; הכבד, ושב
בביתך, ולמה תתגרה ברעה, ונפלתה
אתה ויהודה עמך. ב יד, יא ולא שמע

אמציהו--ויעל יהואש מלך-ישראל ויתראו פנים, הוא ואמציהו מלך-יהודה: בבית שמש, אשר
ליהודה. ב יד, יב וינגף יהודה, לפני ישראל; וינסו, איש לאהלו. ב יד, יג ואת אמציהו מלך-יהודה
בן-יהואש בן-אחזיהו, תפש יהואש מלך-ישראל--בבית שמש; ויבאו (ויבא), ירושלם, ויפרץ בחומת
ירושלם בשער אפרים עד-שער הפנה, ארבע מאות אמה. ב יד, יד ולקח את-כל-הזהב-והכסף ואת
כל-הכלים הנמצאים בית-ה', ובאצרות בית המלך, ואת, בני התערבות; וישב, שמרונה.

15. Rashi, ad loc.

אחרי בוא אמציהו מהכות את אדומים, ויבא את אלהי בני שעיר ויעמידם לו לאלהים, ולפניהם
ישתחוה וגו'. והוכיחו הנביא ואמר לו (שם פסוק טז): ידעתי כי יעץ אלהים להשחיתך, ומה היא העצה,
שהשיאו להתגרות במלך ישראל:

Chizkiyahu and Sancheiriv

16. II Melachim 19:5-14

ב יט, ה ויבאו, עבדי המלך חזקיהו--אל-ישעיהו. ב יט, ו ויאמר להם ישעיהו, כה תאמרו אל-אדניכם:
כה אמר ה', אל-תירא מפני הדברים אשר שמעת, אשר גדפו נערי מלך-אשור, אתי. ב יט, ז הנני נתן בו
רוח, ושמע שמועה ושב לארצו; והפלתיו בחרב, בארצו. ב יט, ח וישב, רבשקה, וימצא את-מלך אשור,
נלחם על-לבנה: פי שמע, פי נסע מלכיש. ב יט, ט וישמע, אל-תרהקה מלך-כוש לאמר, הנה יצא,
להלחם אתך; וישב וישלח מלאכים, אל-חזקיהו לאמר. ב יט, י כה תאמרו, אל-חזקיהו מלך-יהודה
לאמר, אל-ישאך אלהיך, אשר אתה בטח בו לאמר: לא תנתן ירושלם, ביד מלך אשור. ב יט, יא הנה

אתה שמעת, את אשר עשו מלכי אשור לְכָל-הָאֲרָצוֹת--לְהַחֲרִימָם; וְאַתָּה, תִּנְצֵל. ב' יט, יב ההצילו אתם אלהי הגוים, אשר שחתו אבותי, את-גִּזְזוֹ, וְאֶת-חַרְוֹ; וְרָצַף וּבְנֵי-עֲדוֹ, אֲשֶׁר בַּתְּלַאשָׁר. ב' יט, יג איו מלך-חַמַּת וּמֶלֶךְ אֲרָפָד, וּמֶלֶךְ לְעִיר סַפְרֹוֹיִם, הִנֵּעַ, וְעָוָה. ב' יט, יד וַיִּקַּח חִזְקִיָּהוּ אֶת-הַסְּפָרִים מִיַּד הַמְּלָאכִים, וַיִּקְרָאם; וַיַּעַל בַּיִת ה', וַיִּפְרְשֵׁהוּ חִזְקִיָּהוּ לִפְנֵי ה'. {פ}

Chizkiyahu's Tefilah

17. II Melachim 19:15-19

ב' יט, טו וַיִּתְפַּלֵּל חִזְקִיָּהוּ לִפְנֵי ה', וַיֹּאמֶר, ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֹשֵׁב הַכְּרִבִּים, אַתָּה-הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ לְכֹל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ; אַתָּה עֲשִׂיתָ, אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ. ב' יט, טז הִטָּה ה' אֲזַנְךָ וְשָׁמַע, פָּקַח ה' עֵינֶיךָ וּרְאָה; וְשָׁמַע, אֶת דְּבָרֵי סַנְחַרִּיב, אֲשֶׁר שָׁלַח, לְחַרֵּף אֱלֹהִים חֵי. ב' יט, יז אָמַנְם, ה': הַחֲרִיבוּ מַלְכֵי אֲשׁוּר, אֶת-הַגּוֹיִם--וְאֶת-אֲרָצָם. ב' יט, יח וְנָתַנוּ אֶת-אֱלֹהֵיהֶם, בְּאֵשׁ: כִּי לֹא אֱלֹהִים הֵמָּה, כִּי אִם-מַעֲשֵׂה יָדַי-אֲדָם עֵץ וְאָבֶן--וַיֵּאבְדוּם. ב' יט, יט וְעַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ, הוֹשִׁיעֵנו נָא מִיָּדוֹ; וַיִּדְעוּ כָּל-מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ, כִּי אַתָּה ה' אֱלֹהִים לְבַדְּךָ. {ס}

Tzidkiyahu and Nevuchadnezzar

18. II Melachim 25:1-7

ב' כה, א וַיְהִי בְשָׁנַת הַתְּשִׁיעִית לְמַלְכוֹ, בְּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בְּעֶשְׂרוֹ לַחֹדֶשׁ, בָּא נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל הוּא וְכָל-חֵילוֹ עַל-יְרוּשָׁלַם, וַיַּחֲסוּ עָלָיו; וַיִּבְנוּ עָלָיו דָּיִק, סָבִיב. ב' כה, ב וַתְּבֹא הָעִיר, בְּמִצּוֹר, עַד עֲשֵׂתִי עֲשָׂרָה שָׁנָה, לְמֶלֶךְ צַדְקִיָּהוּ. ב' כה, ג בַּתְּשַׁעָה לַחֹדֶשׁ, וַיַּחֲזֵק הָרַעֵב בְּעִיר; וְלֹא-הָיָה לָחֶם, לָעָם הָאָרֶץ. ב' כה, ד וַתִּבְקַע הָעִיר, וְכָל-אֲנָשֵׁי הַמְּלַחְמָה הִלְיָלָה דָּרֶךְ שַׁעַר בֵּין הַחַמְתִּים אֲשֶׁר עַל-גֹּן הַמֶּלֶךְ, וְכַשְׂדִּים עַל-הָעִיר, סָבִיב; וַיֵּלֶךְ, דָּרֶךְ הָעָרְבָה. ב' כה, ה וַיִּרְדְּפוּ חֵיל-כַּשְׂדִּים אַחֵר הַמֶּלֶךְ, וַיִּשְׁגּוּ אֹתוֹ בְּעָרְבוֹת יַרְחוֹ; וְכָל-חֵילוֹ--נִפְצוּ, מֵעֲלָיו. ב' כה, ו וַיִּתְּפְשׂוּ, אֶת-הַמֶּלֶךְ, וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ אֶל-מֶלֶךְ בָּבֶל, רַבְלָתָה; וַיִּדְבְּרוּ אֹתוֹ, מִשְׁפָּט. ב' כה, ז וְאֶת-בְּנֵי, צַדְקִיָּהוּ, שְׁחָטוּ, לְעֵינָיו; וְאֶת-עֵינֵי צַדְקִיָּהוּ, עָוָה, וַיֵּאסְרוּהוּ בַּנְּחֹשְׁתִים, וַיִּבְאֵהוּ בָבֶל. {ס}

19. II Divrei Hayamim 36:12-14

ב' לו, יב וַיַּעַשׂ הָרַע, בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו: לֹא נִכְנַע, מִלִּפְנֵי יְרֻמָּיהוּ הַנְּבִיא--מִפִּי יְהוָה. ב' לו, יג וְגַם בְּמֶלֶךְ נְבוּכַדְנֶאצַּר, מָרַד, אֲשֶׁר הִשְׁבִּיעוּ, בְּאֱלֹהִים; וַיִּקַּשׁ אֶת-עֲרֹפוֹ, וַיֵּאמֶץ אֶת-לִבָּבוֹ, מִשׁוּב, אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. ב' לו, יד גַּם כָּל-שָׂרֵי הַכְּהֻנִּים וְהָעָם, הִרְבּוּ לַמַּעוֹל--(לְמַעַל-) מַעַל, כָּכֹל, תַּעֲבוֹת הַגּוֹיִם; וַיִּטְמְאוּ אֶת-בֵּית יְהוָה, אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ בִּירוּשָׁלַם.

Ezra and Olei Bovel

20. Ezra 2:64-3:7

ע ב,סד כל-הקהל, כאחד--ארבע רבוא, אלפים שלש-מאות ששים. ע ב,סה מלבד עבדיהם ואמהותיהם, אלה--שבעת אלפים, שלש מאות שלשים ושבעה; ולהם משררים ומשררות, מאתים. ע ב,סו סוסיהם, שבע מאות שלשים וששה; פרדיהם, מאתים ארבעים וחמשה. ע ב,סז גמליהם--ארבע מאות, שלשים וחמשה; חמרים--ששת אלפים, שבע מאות ועשרים. {פ}

ע ב,סח ומראשי, האבות, גבואם, לבית יהוה אשר בירושלם--התנדבו לבית האלהים, להעמידו על-מכונו. ע ב,סט פכחם, נתנו לאוצר המלאכה, זהב דרךמונים שש-רבאות ואלף, {ס} וכסף מנים חמשת אלפים; וכתנת כהנים, מאה. {ס} ע ב,ע וישבו הכהנים והלויים ומן-העם והמשררים והשוערים, והנתינים--בעריהם; וכל-ישראל, בעריהם. {ס} ע ג,א ויגע החדש השביעי, ובני ישראל בערים; {ס} ויאספו העם כאיש אחד, אל-ירושלם. {ס} ע ג,ב ויקם ישוע בן-יוצדק ואחיו הכהנים, וזרבל בן-שאלתיאל ואחיו, ויבנו, את-מזבח אלהי ישראל--להעלות עליו, עלות, כפתוב, בתורת משה איש-האלהים. ע ג,ג ויכינו המזבח, על-מכוונתיו, כי באימה עליהם, מעמי הארצות; ויעל (ויעלו) עליו עלות ליהוה, עלות לבקר ולערב. ע ג,ד ויעשו את-חג הסכות, כפתוב; ועלת יום ביום במספר, כמשפט דבר-יום ביומו. ע ג,ה ואחר-כן עלת תמיד, ולחדשים, ולכל-מועדי יהוה, המקדשים; ולכל מתנדב נדבה, ליהוה. ע ג,ו מיום אחד, לחדש השביעי, החלו, להעלות עלות ליהוה; והיכל יהוה, לא יסד. ע ג,ז ויתנו-כסף--לחצבים, ולחרשים; ומאכל ומשתה ושמן, לצדנים ולצרים, להביא עצי ארזים מן-הלבנון אל-ים יפוא, כרשיון כורש מלך-פרס עליהם

21. Talmud Bavli, Yoma 9b

דכתיב +שיר השירים ח+ אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז, אם עשיתם עצמכם כחומה ועליתם כולכם בימי עזרא - נמשלתם ככסף, שאין רקב שולט בו, עכשיו שעליתם כדלתות נמשלתם כארז שהרקב שולט בו.

Nechemiah and the Neighbors

22. Nechemiah 4:9

נ ד,ט ויהי כאשר-שמעו אויבינו, כי-נודע לנו, ויפר האלהים, את-עצתם; ונשוב (ונשב) כלנו אל-החומה, איש אל-מלאכתו. נ ד,י ויהי מן-היום ההוא, חצי נערי עשים במלאכה, וחצים מחזיקים והרמחים המגנים, והקשתות והשרינים; והשרים--אחרי, כל-בית יהודה. נ ד,יא הבונים בחומה והנשאים בסבל, עמשים; באחת ידו עשה במלאכה, ואחת מחזקת השלח. נ ד,יב והבונים--איש חרבו אסורים על-מתניו, ובונים; והתוקע בשופר, אצלי.

The Fall of the Old City

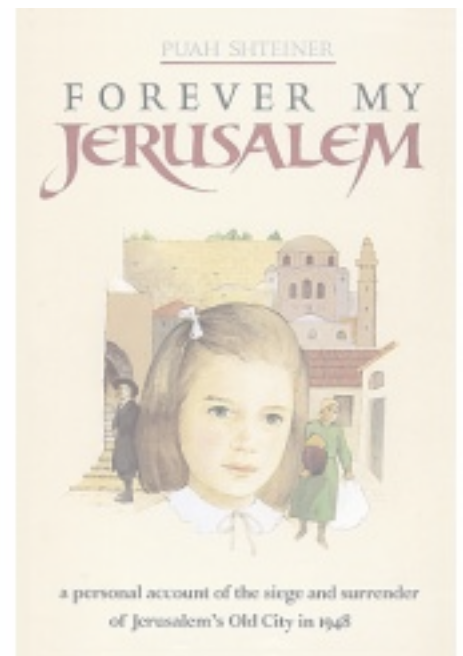
23. Forever My Jerusalem, Puah Steiner

"The shells which had been thundering away all this time... suddenly stopped. And then, from the silence, a voice called on a loudspeaker. "Surrender! Surrender! Do you all want to die? Surrender now, before we slaughter you all."

This proclamation was repeated over and over again. After that, the deluge of shells was resumed, and the terrible hail of machine-gun bullets was renewed. We sat frozen on the floor, not talking or playing... A shiver ran up my back and my hands shook.

...

The shrinking Jewish Quarter was being bombarded

heavily, but my sister Naomi almost overwhelmed the noise of the gunfire destroying our homes and streets. We had no idea whether the Arabs had captured the bakery yet or not. My heart felt like a shell about to explode...

Each moment Abba was gone seemed like an eternity. The shells continued to fly. When would Abba return?...

Shouts and cries of joy suddenly filled the dark passageway. They were here! They had arrived! Thank God! Just at that moment a shell exploded in the courtyard nearby...

Each of us received a piece of pitta, over which we recited the blessing for bread. The little ones ate heartily, but as for me, the fresh pitta stuck in my throat. It was hard to swallow bread for which my father had risked his life.

When their ammunition ran out, the Jewish Quarter surrendered.

For two weeks we had fought to keep the Jewish Quarter for the Jewish People. But during those two long weeks of fighting, the Quarter had lost its limbs, one by one. House after house, street after street, it was destroyed. For two long weeks it had defied the enemy heroically, refusing to surrender to superior strength. But now, Divine will had sealed its fate, and today we would surrender."

24. Diary of Menachem Tzvi Kedari

היום נודע לאוכלוסייה שחזית
ירושלים הוכתה במהלומה כבדה
חדשה: העיר העתיקה נפלה...
המגינים נכנעו לאחר חצי שנה של
התנגדות והתגוננות גבורה, כשעמדו
מעטים נגד רבים, בלי נשק וציוד מול
האויב המצויד יפה. מעניין אמנם, כי
מפלת העיר העתיקה לא עשתה רושם
מעציב כל-כך על העיר כמו המכות
הקשות הקדמות (גוש עציון, שייך
ג'ראח וכו'), כאילו היה אפשר להרגיש
מין הקלה ונשימה לרווחה: סוף סוף
נגמר הדבר, הנשים והטף ניצלו, רוב
המגינים נשארו גם כן בחיים, אפילו
אם יהיו קצת בשבי; ברוך השם, גם

בשביל זה - בערך כך דעת האדם הירושלמי הפשוט.

We have seen the first promise come true last week. Jerusalem today reaches the very gates of Damascus! The troops of Israel, of which Jerusalem is the eternal capital, are in striking distance of the capital of Syria. Now our destiny and our challenge is to make the second prediction come true. Now we must attempt to rise upward, to make Jerusalem climb higher and higher until it reaches the very site of the divine Throne of Glory. We have achieved success in expanding Jerusalem horizontally, and now we must expand it vertically. We have stretched forth right and left, now we must rise high upward and dig deep downwards into the soul that God has given us.

28. | Shmuel 20:27

כַּז וַיְהִי, מִמְּחֻרַת הַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי, וַיִּפְקֹד, מְקוֹם דָּוִד; וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל, אֶל-יְהוֹנָתָן בְּנוֹ, מִדּוֹעַ לֹא-בָא בֶן-יִשַׁי גַּם-תִּמּוֹל גַּם-הַיּוֹם, אֶל-הַלְחָם.

